

Arktická oblast se pro své surovinové zdroje a významnou strategickou polohu stává stále častěji předmětem výzkumných projektů nejen zemí územně sahajících do tohoto regionu či zemí sousedících s touto oblastí, ale také například v rámci projektů Evropské unie. Tato oblast se zároveň v posledních letech těší pozornosti zemí participujících v Severské radě, tj. Norska, Finska, Švédska, Dánska a Islandu. Severská rada je institucionální podobou dlouholeté spolupráce severských států, která především z geopolitických důvodů nikdy neobsahovala dimenzi zahraničně-politickou. Rozpadem bipolárního uspořádání v 90. letech se však těmto státům otevřely možnosti svou politiku v tomto směru více koordinovat. Z geopolitického hlediska je však Severská rada tvořena poměrně nesourodou skupinou států - Norsko a Island jsou členy Severoatlantické aliance, zatímco Finsko a Švédsko se v roce 1995 zapojily do evropských struktur, Dánsko je pak jedinou zemí, která participuje v obou uskupeních. Autorka této diplomové práce se zaměří na vliv různého geopolitického zařazení těchto států na možnou severskou kooperaci v rámci zahraničně-bezpečnostní dimenze. Sekundárním cílem této diplomové práce je pak zjistit, zda by se aktuálně probíhající změny v arktické oblasti mohly potenciálně stát hnacím motorem této spolupráce.